

Sag C-287/24**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

23. april 2024

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Belgien)

Afgørelse af:

11. april 2024

Sagsøger:

Ligue royale belge pour la protection des oiseaux ASBL

Sagsøgt:

Regionen Vallonien

1. Twistens genstand og de faktiske omstændigheder

- 1 Efter Ruslands invasion af Ukraine den 24. februar 2022 og virkningerne heraf for landbrugsprodukterne vedtog Europa-Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/484 med henblik på at øge Unionens landbrugsproduktionspotentiale. Denne afgørelse gør det muligt for landbrugerne at genoptage dyrkningen af arealer, der var blevet braklagt efter de såkaldte »landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet«, og samtidig bevare den fulde direkte betaling, der var betinget af denne braklægning.
- 2 I henhold hertil vedtog regionen Valloniens regering derefter den 12. maj 2022 arrêté prévoyant des dérogations à certaines conditions relatives à la mise en œuvre des jachères pour l'année 2022 (anordning om fravigelse af visse betingelser for gennemførelsen af braklægning i 2022) ¹.
- 3 Ligue royale belge pour la protection des oiseaux er af den opfattelse, at anordningen af 12. maj 2022, som tilskynder til at tage braklagt jord under ploven,

¹ – Moniteur belge af 19.5.2022, s. 43644 ff.

er skadelig for markfuglearter, som er i nedgang eller endog truet, bl.a. på grund af den intensive dyrkning af landbrugsarealerne.

- 4 Denne forening har gjort gældende, at bestanden af en truet art kan genopbygges på arealer uden intensiv drift. Den har som eksempel nævnt bestanden af almindelig agerhøne, som ifølge en forvaltningsplan har opnået en nettoforøgelse på et areal, der var blevet fuldstændig braklagt.
- 5 Den har oplyst, at tabet af de 150 hektar brakjord i hele regionen Vallonien, der ved den anfægtede anordning er blevet omlagt til landbrugsjord igen, langt fra er uden betydning for fuglefaunaen.
- 6 Det er foreningens opfattelse, at de lovbestemte betingelser for fravigelse af braklægning ikke er opfyldt.
- 7 Ved stævning indleveret den 18. juli 2022 til Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Belgien) har Ligue royale belge pour la protection des oiseaux (herefter »sagsøger«) nedlagt påstand om annullation af den vallonske regerings anordning af 12. maj 2022 (herefter »den anfægtede anordning«).
- 8 Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har efter sin undersøgelse af dette annullationssøgsmål besluttet at forelægge Domstolen et gyldighedsspørgsmål angående gennemførelsesafgørelse 2022/484.

2. Retsforskrifter

EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009

- 9 I kapitel 3 med overskriften »Betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet« har artikel 43 følgende ordlyd:

»Generelle regler

1. Landbrugere [...] skal på alle deres støtteberettigede hektar [...] anvende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet [...]
2. Følgende metoder er landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet:
 - a) afgrødediversificering
 - b) bevarelse af eksisterende permanente græsarealer og

c) miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.«

10 Artikel 44 med overskriften »Afgrødediversificering« bestemmer:

»1. Hvis landbrugerens agerjord dækker mellem 10 og 30 hektar, [...] skal der være mindst to forskellige afgrøder på denne agerjord. [...]

Hvis landbrugerens agerjord dækker mere end 30 hektar, [...] skal der være mindst tre forskellige afgrøder på denne agerjord. [...]

4. I denne artikel forstås ved »afgrøde«:

[...]

c) braklagt jord

d) græs eller andet grøntfoder.«

11 Artikel 46 fastsætter:

»Miljømæssigt fokusområde

[...]

2. Medlemsstaterne beslutter senest den 1. august 2014, hvilket eller hvilke af følgende områder der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde:

a) arealer, der ligger brak«.

12 Afsnit VII med overskriften »Afsluttende bestemmelser« indeholder kapitel 1 med overskriften »Meddelelser og nødsituationer«, hvori artikel 69 fastsætter:

»Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. Med henblik på at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan kun fravige denne forordnings bestemmelser i et omfang og tidsrum, der er strengt nødvendigt. [...]

2. Når behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter kræver det, og med henblik på at løse specifikke problemer samtidig med at kontinuiteten i det direkte betalingssystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen omgående gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 71, stk. 3.«

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning

13 Artikel 45, stk. 2, i den delegerede forordning nr. 639/2014 bestemmer:

»På braklagte arealer må der ikke finde landbrugsproduktion sted [...]«

14 Artikel 45, stk. 10b, i den delegerede forordning nr. 639/2014 bestemmer:

»Anvendelse af plantebeskyttelsesmidler forbydes på alle de områder, der er nævnt i stk. 2 [...]«

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/484 af 23. marts 2022 om fravigelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 for så vidt angår anvendelsen af visse betingelser vedrørende grønne betalinger for ansøgningsåret 2022

15 Anden betragtning har følgende ordlyd:

»I henhold til artikel 44, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes braklagt jord i forbindelse med afgrødediversificering som en anden afgrøde end græs eller andet grøntfoder. Dette indebærer, at jord, der er blevet afgræsset eller høstet til produktionsformål, ikke kan betragtes som braklagt jord.«

16 Tredje betragtning er affattet således:

»I artikel 46, stk. 2, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes det, at braklagte arealer kan betragtes som miljømæssige fokusområder. Artikel 45, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 kræver, at der ikke finder landbrugsproduktion sted, og artikel 45, stk. 10b, i nævnte forordning forbyder anvendelse af plantebeskyttelsesmidler på braklagt jord, der betragtes som et miljømæssigt fokusområde.«

17 Fjerde betragtning har følgende ordlyd:

»Ruslands invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har udløst en kraftig stigning i råvarepriserne og påvirker udbuddet af og efterspørgslen efter landbrugsprodukter. For at afhjælpe denne situation bør Unionens landbrugsproduktionspotentiale øges med henblik på både fødevarer- og foderforsyningen.«

18 Femte betragtning er affattet som følger:

»Braklagte arealer er fortsat agerjord, der egner sig til produktion af afgrøder, og som i varierende grad afhængigt af de konkrete forhold såsom jordbundskvalitet

straks kan anvendes til produktion af fødevarer og foder. For at give landbrugerne mulighed for i videst muligt omfang at gøre brug af deres disponible arealer til fødevarerproduktion og fodring af dyr bør medlemsstaterne derfor have tilladelse til at fravige betingelserne vedrørende grønne betalinger, herunder anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, for ansøgningsåret 2022 for så vidt angår braklagt jord [...]«

19 Sjette betragtning har følgende ordlyd:

»Denne afgørelse bør kun give mulighed for at fravige forpligtelserne vedrørende afgrødediversificering og miljømæssige fokusområder i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt. Fravigelserne bør begrænses til ansøgningsåret 2022 og tage sigte på at adressere indvirkningen på udbuddet af og efterspørgslen efter landbrugsprodukter ved at tillade en forøgelse af det samlede areal med agerjord, der er til rådighed til produktion af fødevarer og foder.«

20 Syvende betragtning lyder således:

»Når medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen af fravigelserne, bør de tage behørigt hensyn til formålet med de landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og særlig til behovet for tilstrækkelig beskyttelse af jordkvaliteten og kvaliteten af naturressourcerne og biodiversiteten, særlig i de mest følsomme perioder for blomstrende blomster og rugende fugle.«

21 Ottende betragtning har følgende ordlyd:

»For at sikre, at de fravigelser, der tillades ved denne afgørelse, er effektive med hensyn til de tilstræbte mål, nemlig at lægge en dæmper på de stigende råvarepriser og mindske indvirkningen på udbuddet og efterspørgslen, bør medlemsstaterne træffe beslutning om anvendelsen af fravigelserne senest 21 dage efter meddelelsen af denne afgørelse og underrette Kommissionen om de beslutninger, de har truffet, senest 7 dage efter den dato, hvor beslutningerne blev truffet.«

22 Artikel 1 bestemmer:

»Beslutninger om fravigelse af visse betingelser vedrørende grønne betalinger for ansøgningsåret 2022

1. Uanset artikel 44, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne for ansøgningsåret 2022 beslutte, at braklagt jord **betragtes som en særskilt afgrøde, selv om disse arealer er blevet afgræsset eller høstet til produktionsformål eller brugt til dyrkning** *.

2. Uanset artikel 45, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 kan medlemsstaterne for ansøgningsåret 2022 beslutte, at braklagt jord **betragtes som**

* De med fed skrift markerede passager en gengivet stort set ordret i den anfægtede anordning.

miljømæssigt fokusområde i henhold til artikel 46, stk. 2, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, **selv om disse arealer er blevet afgræsset eller høstet til produktionsformål eller brugt til dyrkning** *. Den vægtningsfaktor, der er fastsat for braklagt jord i bilag X til forordning (EU) nr. 1307/2013, finder anvendelse.

Uanset artikel 45, stk. 10b, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 kan medlemsstaterne, hvis de gør brug af de fravigelser, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, også beslutte at tillade anvendelse af plantebeskyttelsesmidler på de områder, der afgræsses eller høstes til produktionsformål, eller som bruges til dyrkning.«

Belgisk ret

Valloniers regerings anordning af 12. maj 2022 om fravigelse af visse betingelser for gennemførelsen af braklægning i 2022

23 I præamblen til den anfægtede anordning henvises der til forordning nr. 1307/2013, den delegerede forordning nr. 639/2014 og gennemførelsesafgørelse 2022/484.

24 Endvidere anføres følgende i præamblen:

»– der henviser til sagens hastende karakter som følge af, at Ruslands invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har forværret prisstigningerne på basisfødevarer og påvirket udbud og efterspørgsel på verdensmarkedet for landbrugsprodukter,

– der henviser til, at for at afhjælpe denne situation bør regionen Valloniens landbrugsproduktionspotentiale øges med henblik på både fødevarer- og foderforsyningen for at bidrage til Unionens indsats,

– der henviser til, at der i dette øjemed bør anordnes visse undtagelser fra forbuddet mod at udnytte braklagt jord til landbrugsproduktion i ansøgningsåret 2022,

[...]«

25 Artikel 2, § 1, i den anfægtede anordning bestemmer:

»Artikel 2

§ 1. I henhold til artikel 1 i Kommissionens afgørelse vedtages følgende bestemmelser for ansøgningsåret 2022:

1° Uanset artikel 44, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes braklagt jord, der er blevet afgræsset eller høstet til produktionsformål eller brugt til dyrkning, som en særskilt afgrøde.

2° Uanset artikel 45, stk. 2, i forordning (EU) nr. 639/2014 betragtes braklagt jord, der er blevet afgræsset eller høstet til produktionsformål eller brugt til dyrkning, som miljømæssigt fokusområde.«

26 I § 2 opregnes de afgrøder, som det er tilladt at dyrke på braklagt jord.

3. Parternes synspunkter

Sagsøger

27 Til støtte for sin påstand om annullation har sagsøgeren gjort gældende, at gennemførelsesafgørelse 2022/484 tilsidesætter forordning nr. 1307/2013, som den fraviger, og artikel 45, stk. 2 og 10b, i den delegerede forordning nr. 639/2014 (jf. punkt 13 og 14 i dette sammendrag).

28 Sagsøgeren har påpeget, at gennemførelsesafgørelse 2022/484 blev vedtaget på grundlag af artikel 69 i forordning nr. 1307/2013, og at den særligt hastende karakter, der ifølge den nævnte afgørelse gør sig gældende, er sammenfattet i fjerde betragtning hertil, hvor der henvises til en »kraftig stigning i råvarepriserne« (jf. punkt 17 i dette sammendrag).

29 Sagsøgeren har gjort opmærksom på, at der på det pågældende tidspunkt endnu ikke var tale om risiko for fødevareknaphed, men blot for prisstigninger, som skulle bekæmpes ved at øge produktionen. Sagsøgeren er dog af den opfattelse, at den hastende karakter udgør en stærkt mangelfuld begrundelse, idet de noksom bekendte »råvarer« slet ikke er defineret, og den »kraftige stigning« hverken er kvantificeret eller nærmere beskrevet. I henhold til proportionalitetsprincippet og reglen i artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 1307/2013, hvorefter en fravigelse kun er mulig »i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt«, burde den hastende karakter imidlertid begrundes mere overbevisende, detaljeret og objektivt, og det burde desuden angives, hvilke af disse basisprodukter der var steget i pris, og dermed for hvilke af disse råvarer der burde ske en begrænsning af rækkevidden af den foranstaltning, der var truffet for produktionen heraf.

30 Sagsøgeren har henvist til ordlyden af et notat, der blev udarbejdet før den endelige vedtagelse af den anfægtede anordning:

»[Europa-]Kommissionen har præciseret, at medlemsstaterne har en bred skønsmargen for så vidt angår gennemførelsen af de foreslåede fravigelser.

De kan således frit bestemme det geografiske anvendelsesområde for fravigelserne, de driftsmetoder, de agter at tillade på brakjorden (græsning, høst eller drift), og listen over tilladte afgrøder.«

31 Sagsøgeren er ikke bekendt med, hvorfra regionen Vallonien har denne oplysning, men den synes at blive bekræftet af de faktiske omstændigheder, og det er ikke acceptabelt, at en fravigelse kan være så bredt og vagt formuleret. Sagsøgeren er

derfor principalt af den opfattelse, at artikel 69, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1307/2013 er blevet tilsidesat.

- 32 For så vidt som retsgrundlaget for den anfægtede anordning er gennemførelsesafgørelse 2022/484, hvis ordlyd er gengivet heri, har sagsøgeren foreslået Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) at forelægge Domstolen spørgsmålet om, hvorvidt denne gennemførelsesafgørelse er i overensstemmelse med artikel 69 i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med artikel 45 i den delegerede forordning nr. 639/2014.

Sagsøgt

- 33 Sagsøgte har indledningsvis gjort gældende, at sagsøgerens anbringende bør afvises, da denne part ikke har anlagt et annullationssøgsmål direkte for Domstolen til prøvelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/484. Sagsøgte er endvidere af den opfattelse, at det forekommer tvivlsomt, om Domstolen kan forelægges et præjudicielt spørgsmål, når annullationssøgsmålet, forudsat at det er muligt, er forblevet ubesvaret. Sagsøgte har i denne henseende henvist til dom af 9. marts 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).
- 34 Sagsøgte har herefter gjort gældende, at anbringendet er ugrundet. Sagsøgte er for det første af den opfattelse, at sagsøger har begået en fejl, idet vedkommende har påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 69, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1307/2013, idet gennemførelsesafgørelse 2022/484 netop er baseret på artikel 69, stk. 1. Sagsøgte er for det andet af den opfattelse, at sagsøger ikke har underbygget sit anbringende, og at det blot synes, som om begrundelsen for gennemførelsesafgørelse 2022/484 byder sagsøger imod. Sagsøgte har således konkluderet, at anbringendet ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 35 For så vidt angår en begrundelsesmangel i gennemførelsesafgørelse 2022/484 har sagsøgte forklaret, at Domstolen kun i visse tilfælde annullerer en retsakt på grund af en tilsidesættelse af begrundelsespligten. Ifølge sagsøgte efterprøver Domstolen retsakten ved at se den i sin kontekst og kontrollere, om dens begrundelse er tilstrækkelig klar og utvetydig og gør det muligt at forstå, hvorfor retsakten er blevet vedtaget. I den foreliggende sag har sagsøgte gjort gældende, at det i gennemførelsesafgørelse 2022/484 gentagne gange er angivet, hvorfor den vedtages, nemlig af den grund, at »Ruslands invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har udløst en kraftig stigning i råvarepriserne og påvirker udbuddet af og efterspørgslen efter landbrugsprodukter«, hvorfor »Unionens landbrugsproduktionspotentiale [for at afhjælpe denne situation bør] øges med henblik på både fødevarer- og foderforsyningen« (fjerde betragtning til gennemførelsesafgørelse 2022/484). Ifølge sagsøgte opfylder denne betragtning de to betingelser, der er opstillet i Domstolens praksis (navnlig i dom af 22.11.2018, Swedish Match (C-151/17, EU:C:2018:938)), dvs. dels de samlede omstændigheder, som har ført til, at retsakten er blevet udstedt, nemlig Ruslands invasion af Ukraine og følgerne heraf, dels de formål, den skal opfylde, nemlig at øge Unionens landbrugsproduktionspotentiale. Sagsøgte har i øvrigt fremhævet

sjette betragtning for at vise, at den generelle situation og formålene er identificeret.

4. Bemærkninger fra Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager)

- 36 Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) har indledningsvis påpeget bestemmelserne i artikel 267 TEUF og dernæst anført, at den som Belgiens højeste domstol i forvaltningsretlige sager træffer afgørelse i sidste instans og derfor er forpligtet til at indbringe en sag for Domstolen, når det forventede svar er nødvendigt for løsningen af tvisten.
- 37 Domstolen har præciseret rækkevidden af den nævnte forpligtelse som følger:
- »Hvad [...] angår de nationale retter, hvis afgørelser ifølge nationale retsregler ikke kan appelleres, [...], [er] sådanne retter [...] forpligtet til, hvis der er rejst et [EU]-retligt spørgsmål under en for dem verserende retssag, at indbringe sagen for Domstolen, medmindre de har fastslået, at det rejste spørgsmål ikke er relevant, at den pågældende [EU]-bestemmelse allerede er blevet fortolket af Domstolen, eller [EU]-rettens korrekte anvendelse fremgår med en sådan klarhed, at der ikke er plads for fortolkningstvivl« (dom af 15.9.2005, Intermodal Transports (C-495/03, EU:C:2005:552), præmis 33).
- 38 Domstolen har endvidere præciseret følgende:
- »Denne mulighed skal imidlertid vurderes i forhold dels til [EU]-rettens særegenheder, dels de særlige vanskeligheder, fortolkningen heraf frembyder, samt risikoen for afvigende retspraksis inden for Unionen« (dom af 15.9.2005, Intermodal Transports (C-495/03, EU:C:2005:552, præmis 33), og af 9.9.2015, Ferreira da Silva e Brito m.fl. (C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 37)).
- 39 I den foreliggende sag er gennemførelsesafgørelse 2022/484 vedtaget på grundlag af artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 1307/2013.
- 40 Sagsøgerens argumentation hviler således på en fejlagtig forudsætning, idet sagsøgeren har hævdet, at gennemførelsesafgørelse 2022/484 er baseret på artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 1307/2013, hvorefter der kræves »behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter«, mens stk. 1 ikke fordrer den samme grad af hastende karakter.
- 41 Det præjudicielle spørgsmål, som sagsøgeren har ønsket stillet, svarer imidlertid til at forelægge Domstolen et gyldighedsspørgsmål om en EU-retsakt, og Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) kan ikke selv træffe afgørelse om gyldigheden af en EU-retlig regel.
- 42 Det tilkommer således Domstolen alene at besvare spørgsmålet om, hvorvidt det præjudicielle spørgsmål, som af sagsøgeren ønskes stillet, kan antages til

realitetsbehandling, selv om denne har afholdt sig fra at påstå gennemførelsesafgørelse 2022/484 annulleret direkte for Domstolen.

- 43 Det tilkommer ligeledes Domstolen alene at fastslå, om begrundelsen for gennemførelsesafgørelse 2022/484 er retligt acceptabel. I denne henseende er det blevet fastslået, at begrundelsespligten skal finde anvendelse på enhver retsakt, der har retsvirkninger, som kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål, dvs. enhver bestemmelse uanset form vedtaget af institutionerne, som har til formål at skabe retligt bindende virkninger. Domstolen har i øvrigt præciseret, at denne begrundelsespligt »indebærer, at alle de pågældende retsakter skal indeholde en angivelse af grundene til, at institutionen har udstedt dem, således at Domstolen kan udøve sine kontrolbeføjelser, og således at såvel medlemsstaterne som de berørte borgere kan få kendskab til, hvorledes [EU-]institutionerne har anvendt traktaten« (dom af 1.10.2009, Kommissionen mod Rådet, C-370/07, EU:C:2009:590, præmis 37).
- 44 Det bør imidlertid påpeges, at i den kritik, der er fremsat af foranstaltningens forholdsmæssighed eller nærmere bestemt dens begrundelse, er der kun taget hensyn til fjerde betragtning til gennemførelsesafgørelse 2022/484 og ikke femte, sjette, syvende eller ottende betragtning (jf. punkt 18-21 i dette sammendrag).
- 45 Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) forelægger følgelig Domstolen det præjudicielle spørgsmål, som sagsøger har ønsket stillet.

5. Præjudicielt spørgsmål

- 46 »Er Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/484 af 23. marts 2022 om fravigelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 for så vidt angår anvendelsen af visse betingelser vedrørende grønne betalinger for ansøgningsåret 2022 i overensstemmelse med artikel 69 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets Forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, sammenholdt med artikel 45 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning?«